

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 kwietnia 2019 r. M. R. i F. S. wnieśli przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. o zapłatę solidarnie na ich rzecz kwoty 1062,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powodowie na podstawie umowy cesji zawartej z poszkodowanym zdarzeniem drogowym, którego sprawca legitymował się umową ubezpieczenia OC z pozwanym, dochodzą niewypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania, tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Nakazem zapłaty z dnia 24 kwietnia 2019 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(...) Spółka Akcyjna w S. w sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty wniosło o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany nie kwestionując, że stawka dobowa najmu zastosowana przez powodów odpowiada średnim stawkom rynkowym, podniósł, iż w toku postępowania likwidacyjnego poinformowano poszkodowanego o możliwości zorganizowania przez ubezpieczyciela sprawcy szkody pojazdu zastępczego, z czego poszkodowany nie skorzystał, przyczyniając się tym samym do zwiększenia szkody. Pozwany uznał za uzasadniony cały okres najmu.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14 stycznia 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) nr rej. (...), którego właścicielem był R. J.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną w (...) Spółce Akcyjnej w S..

Pojazd R. J. po zdarzeniu mimo uszkodzeń był jezdny. Poszkodowany z uwagi na wyjazd do pracy za granicą dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy w późniejszym czasie, po powrocie do Polski. Poszkodowany zgłosił ubezpieczycielowi potrzebę auta zastępczego. Wskazał adres swojej poczty elektronicznej. Ubezpieczyciel przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

Dowód:

- oświadczenie sprawcy k. 11;
- dokumenty w aktach szkody nr CA20/17910/17, płyta CD k. 47;
- zeznania świadka R. J. k. 74-76.

Kilka dni po zgłoszeniu szkody ubezpieczycielowi w dniu 17 lutego 2017 roku odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu z udziałem przedstawicieli ubezpieczyciela i poszkodowanego. Poszkodowany po oględzinach podpisał w samochodzie okazany mu przez likwidatorów protokół szkody w miejscu przez nich wskazanym. Nie zapoznał się dokładnie z jego treścią, ani z cennikiem, gdyż przedstawiciele ubezpieczyciela bardzo spieszyli się, nadto nie wręczyli mu drugiego egzemplarza.

Poszkodowany po otrzymaniu wyceny kosztów naprawy, która po konsultacji z warsztatem naprawczym była zaniżona, zwrócił się do powodów o pomoc w dochodzeniu odszkodowania. Wówczas dowiedział się od nich, że na czas naprawy jego samochodu służy mu pojazd zastępczy nie gorszej klasy od uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany nie otrzymał wcześniej informacji drogą mailową od ubezpieczyciela o możliwości zorganizowania za jego pośrednictwem auta zastępczego, mimo że poszkodowany codziennie przeglądał skrzynkę mailową, w tym wiadomości zakwalifikowane jako (...).

Dnia 18 kwietnia 2017 r. poszkodowany, nie dysponując innym pojazdem na czas naprawy swojego pojazdu, zawarł z powodami umowę najmu pojazdu zastępczego marki N. (...) nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 250 zł netto. Nadto poszkodowany oświadczył, iż ubezpieczyciel sprawcy szkody nie zaoferował mu możliwości nieodpłatnego wynajęcia pojazdu zastępczego.

Dowód:

- dokumenty w aktach szkody nr CA20/17910/17, w tym korespondencja mailowa - płyta CD k. 47;
- protokół szkody k. 12;
- umowa najmu z dnia 18 kwietnia 2017 r. k. 14;
- oświadczenie z dnia 18 kwietnia 2017 r. k. 13;
- zeznania świadka R. J. k. 74-76.

Dnia 25 kwietnia 2017 r. poszkodowany zwrócił powodom wynajęty pojazd zastępczy. Pojazd był przez niego wykorzystywany w celach dojazdów do pracy oraz w celach życia codziennego.

Dowód:

- protokół zwrotu pojazdu k. 15v.
- oświadczenie z dnia 25 kwietnia 2017 r. k. 13v.;
- zeznania świadka R. J. k. 74-76.

Dnia 30 kwietnia 2017 r. powodowie wystawili na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...), na kwotę 1537,50 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 250 zł netto/doba.

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodami umowę cesji wierzytelności, na mocy której przejął na rzecz powodów wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 14 stycznia 2017 r., w szczególności w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w S..

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 15;
- umowa cesji z dnia 30 kwietnia 2017 r. k. 28v.;
- zeznania świadka R. J. k. 74-76.

Pismem z dnia 16 maja 2017 r. powodowie dokonali zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy szkody, wnosząc o zapłatę kwoty 1537,50 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 16 maja 2017 r. k. 15v.

Decyzją z dnia 25 maja 2017 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, przyznając odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego w wysokości 475 zł, uznając za uzasadniony cały okres najmu wynoszący 5 dni, przy zweryfikowanej dobowej stawce najmu do kwoty 95 zł.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 25 maja 2017 r. k. 16.

Pismem z dnia 27 lipca 2017 r. powodowie wezwali pozwane towarzystwo ubezpieczeń do zapłaty kwoty 1062,50 zł w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 27 lipca 2017 r. k. 17-18;

- załączniki k. 21-28;

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2017 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody podtrzymał swoją dotychczasową decyzję odmawiając wypłaty dalszego odszkodowania.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 30 sierpnia 2017 r. k. 19-20;

- umowy o współpracy k. 44-46;

Stan faktyczny w zakresie, w jakim nie był bezsporny, Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym zawartych w aktach szkody zapisanych na płycie CD oraz zeznań R. J.. Strony nie kwestionowały autentyczności złożonych w sprawie dokumentów, wyciągając jedynie częściowo odmienne wnioski. Sąd jako szczere i prawdziwe ocenił zeznania przesłuchanego w sprawie świadka. Jako wiarygodne Sąd przyjął zeznania R. J., iż nie pamięta, aby otrzymał od ubezpieczyciela czy to podczas rozmowy telefonicznej, czy to drogą elektroniczną propozycji zorganizowania za swoim pośrednictwem pojazdu zastępczego, w tym cennika z akceptowalnymi stawkami najmu, zwłaszcza że codziennie przegląda skrzynkę elektroniczną, w tym (...). Przy czym świadek odniósł się do podpisanego przez siebie protokołu szkody, gdzie zawarta była informacja w przedmiocie najmu pojazdu zastępczego z przykładowymi cennikami stawek dobowych najmu akceptowanych przez ubezpieczyciela. Wiarygodnie w ocenie sądu zeznał nt. okoliczności jego podpisania, iż podpisał go w miejscu wskazanym przez likwidatorów, którzy się spieszyli, odbyło się to w trakcie oględzin, w pojeździe, a świadek nie miał możliwości dokładnego zapoznania się z jego treścią, gdyż nie dysponował egzemplarzem dla siebie. Ponadto, jak zeznał, wskazano błędny adres korespondencyjny. Również z akt szkody zapisanych na płycie CD nie wynika, czy informacja wraz z plikami (...) w przedmiocie najmu rzeczywiście została przesłana poszkodowanemu w formie wiadomości elektronicznej. Zwraca uwagę, że brak jest dowodu jej wysłania i doręczenia, a świadek nie przypominał sobie takiej korespondencji, przez co jej twierdzenia o złożeniu oferty najmu poszkodowanemu są nieweryfikowalne. Nadto z przedłożonej przez pozwanego historii kontaktów w żaden sposób nie wynika, iż powoływane wiadomości faktycznie zawierały ofertę najmu na co powoływał się pozwany. Sąd w całości dał wiarę świadkowi, że poszkodowany dopiero w biurze powodów uzyskał informację, że służy mu auto zastępcze na czas naprawy. Powyższe koresponduje z jego pisemnym oświadczeniem w trakcie postępowania likwidacyjnego, iż pozwany nie złożył mu oferty najmu pojazdu zastępczego.

Dla porządku wskazać należy, że sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. oddalił wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem zgłoszony on został na okoliczności bezsporne między stronami (stawka i okres najmu), a nadto udowodniony zgodnie z twierdzeniem powodów. Pozwana w odpowiedzi na zobowiązanie przewodniczącej nie kwestionowała bowiem, że stawka zastosowana przez powodów zawiera się w stawkach średniorynkowych, a jedynie powoływała się na złożoną poszkodowanemu propozycję najmu za swoim pośrednictwem.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Jego podstawę prawną stanowi przepis art. 822 § 1 i 4 k.c.

Legitymacja czynna powodów nie była przez pozwaną kwestionowana ani podczas postępowania likwidacyjnego, ani w toku niniejszego procesu, a wynikała ona z przywołanego wyżej art. 822 § 4 k.c. oraz przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania, przysługującemu R. J. (art. 509 k.c.). Sąd podziela argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19. Zgodnie z nim „oczywistym jest, że umowy przelewu zawierane z podmiotami świadczącymi jednocześnie usługi w zakresie najmu pojazdów zastępczych mają na celu umożliwienie dochodzenia przez wynajmującego roszczeń wobec ubezpieczycieli z pominięciem poszkodowanego.” W niniejszej sprawie nie zachodzą również podstawy do uznania umowy przelewu za nieważnej, w szczególności brak jest naruszenia normy wynikającej z art. 510 § 2 k.c.

W rozpoznawanej sprawie niesporny był fakt zawarcia przez sprawcę zdarzenia umowy ubezpieczenia OC z pozwanym i zaistnienie powodującego szkodę zdarzenia, za które odpowiadała osoba ubezpieczona. W niniejszej sprawie sam fakt konieczności najmu pojazdu zastępczego był niekwestionowany. Sporna była stawka najmu pojazdu zastępczego, albowiem pozwana zaakceptowała okres najmu w całości. Strona pozwana zakwestionowała roszczenie powodów co do wysokości, zarzucając, iż poszkodowany nie skorzystał z oferty zorganizowania pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela. Kwestia zastosowanych stawek najmu jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Ciężar wykazania, że ubezpieczyciel faktycznie kontaktował się, zaoferował, a tym samym zapewnił auto zastępcze na czas naprawy, spoczywał w tym przypadku na pozwanym (art. 6 k.c.). Pozwany temu obowiązkowi nie sprostował. W tej sprawie pozwany powoływał się na okoliczność przekazania poszkodowanemu w trakcie sporządzenia protokołu szkody oraz w odpowiedzi na zgłoszenie szkody przesłanej poszkodowanemu informacji o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, jednakże okoliczność ta została zakwestionowana przez świadka. Poszkodowany wprawdzie zgłaszał potrzebę najmu pojazdu zastępczego, jednak pozwany w niniejszym procesie nie udowodnił w szczególności, że taką propozycję złożył poszkodowanemu w formie pisemnej, elektronicznej, czy też podczas telefonicznego zgłaszania szkody. Sąd przyjął, że poszkodowanemu oferta organizacji najmu pojazdu zastępczego nie została złożona, czego w sposób dostateczny nie wykazała strona pozwana, wywodząca z faktu tego skutki prawne. Wobec czego poszkodowany, nie dysponując innym pojazdem, którym mógł się poruszać (gdyż auto było w naprawie), zasadnie wynajmował pojazd zastępczy od powodów i zwrócił go po otrzymaniu naprawionego pojazdu.

W przedmiocie uzasadnionej stawki najmu Sąd uwzględnił zatem dobową stawkę najmu zastosowaną przez powodów w wysokości 250 zł netto, zwłaszcza że nie było przedmiotem sporu, iż zawierała się ona w przedziale ówczesnych stawek średniorynkowych.

Faktyczny czas trwania wynajmu wynosił 5 dni kalendarzowych. Czas ten został zaakceptowany przez pozwanego i nie był przez niego kwestionowany.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał za uzasadnioną stawkę najmu, przyjętą przez powodów tj. 250 zł netto. Koszt najmu według ww. stawki za 5 dni najmu wynosił 1537,50 zł brutto (1250 zł netto). Pozwany wypłacił dotychczas odszkodowanie w kwocie 475 zł, zatem różnica wynosi 1092,50 zł i taką kwotę zasądzono solidarnie na ich rzecz od pozwanego.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 i 2 k.p.c. od dnia 16 czerwca 2017 r., albowiem dnia 16 maja 2017 r. powodowie dokonali zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi w zakresie poniesionych kosztów najmu, a co za tym idzie pozwana miała wówczas cały materiał niezbędny do wydania prawidłowej decyzji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powodów koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika 270 zł, zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł, opłata od pozwu w kwocie 54 zł.

O zwrocie niewykorzystanej przez powodów zaliczki orzeczono na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623). Powodowie uiścili zaliczkę w wysokości 1500 złotych, przy czym postanowieniem z dnia 18 grudnia 2019 r. wydanym na rozprawie Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, wobec czego orzeczono jak w pkt III wyroku.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)